

UCHWAŁA Nr XXV – 16.4/22

Senatu

Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej

w Lublinie

z dnia 27 kwietnia 2022 r.

***w sprawie pozytywnego zaopiniowania wniosku o przyznanie
Panu dr. Andrzejowi Demczukowi nagrody Prezesa Rady Ministrów
za wyróżniającą się rozprawę doktorską***

Działając na podstawie art. 364 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. z 2022 r., poz. 574 z późn. zm.) w związku z § 3 oraz § 7 ust. 4 pkt 1 lit. a Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 maja 2019 r. *w sprawie kryteriów i trybu przyznawania nagród Prezesa Rady Ministrów oraz wzoru wniosku o ich przyznanie* (Dz.U. z 2019 r. poz. 976 z późn. zm.), uchwała się co następuje:

§ 1

Senat Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie pozytywnie opiniuje wniosek o przyznanie nagrody Prezesa Rady Ministrów dr. Andrzejowi Demczukowi za wyróżniającą się rozprawę doktorską.

§ 2

Senat Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie wskazuje, że Rozprawa doktorska dr. Andrzeja Demczuka pt. *Transformational Leadership in the United States of America* – przygotowana w ramach stacjonarnych studiów doktoranckich w Instytucie Nauk o Polityce i Administracji Uniwersytetu Marii Curie Skłodowskiej – została obroniona przed komisją doktorską 19 listopada 2021 r., a stopień doktora nauk społecznych w dyscyplinie nauki o polityce i administracji został nadany uchwałą Rady Naukowej Instytutu Nauk o Polityce i Administracji UMCS w dniu 26 listopada 2021 r.

Zgłaszana do nagrody Prezesa Rady Ministrów rozprawę doktorską wyróżnia oryginalność i wysoka wartość poznawcza podjętego problemu badawczego, unikalność kwerendy i zgromadzonego materiału empirycznego, wysoki poziom merytoryczny i kultury badawczej Doktoranta znajdujący odzwierciedlenie w starannie przemyślanych i sformułowanych założeniach badawczych i zastosowanej metodologii badań. W rozprawie

tej został podjęty kluczowych dla badań politologicznych problem przywództwa politycznego i w istocie decydowania politycznego analizowany na przykładzie trzech prezydentów Stanów Zjednoczonych – Billa Clintona, George’a Busha i Baracka Obamy, a więc decydentów politycznych o wyjątkowych uprawnieniach władczych. Jednakże nie tylko przedmiot badań, ale i sposób ujęcia podjętego problemu badawczego, zastosowane podstawy teoretyczne i unikalność zgromadzonego materiału empirycznego, czynią wymienioną rozprawę doktorską oryginalną, wyjątkową, zawierającą nową wiedzę i wnoszącą wkład do politologicznych badań przywództwa politycznego, a i użyteczną dla praktyki politycznej

Podstawy teoretyczne przygotowania rekomendowanej rozprawy doktorskiej i jednocześnie narzędzie porządkowania unikalnego materiału empirycznego stworzył model transformacyjnego przywództwa Bernarda M. Bassa. Bass w zaproponowanym modelu zidentyfikował 12 cech składających się na transformacyjne przywództwo, cech porządkujących analizę stylu oddziaływania prezydentów na współpracowników, doradców, a poprzez to czyniących to przywództwo bardziej skutecznym. Model Bernarda M. Bassa w dotychczasowych badaniach naukowych stosowany był w odniesieniu do podmiotów gospodarczych, liderów korporacji. W badaniach politologicznych, nie tylko w literaturze polskiej, ale i światowej, model B. M. Bassa po raz pierwszy został zastosowany w rozprawie doktorskiej Andrzeja Demczuka. Czyni to rozprawę tę znacząco oryginalną i wnoszącą nowe, nie stosowane wcześniej w badaniach politologicznych spojrzenie na prezydenturę w Stanach Zjednoczonych z jej potężnymi uprawnieniami władczymi. Zaś dr Andrzej Demczuk wykazał się unikalnymi, niezwykle wysokimi kompetencjami badawczymi, ale i olbrzymią pasją twórczą i determinacją w napisaniu rekomendowanej rozprawy.

Zidentyfikowane przez Bernarda Bassa cechy transformacyjnego przywództwa w rekomendowanej rozprawie zostały zastosowane do porządkowania struktury rozprawy i analizy cech przywództwa każdego z trzech wymienionych prezydentów Stanów Zjednoczonych. Do idealistycznych elementów transformacyjnego przywództwa zaliczono: postępowanie etyczne, poczucie misji, okazywane zespołowi doradców zaufanie. Inspirująca motywacja transformacyjnego przywództwa obejmowała takie elementy analizy jak przekonująca wizja politycznego działania każdego z prezydentów, zdolność pobudzania ducha zespołu, zaangażowanie w wytyczone cele. W skład analizy intelektualnej stymulacji transformacyjnego przywództwa Bass zaliczył takie elementy jak zachęcanie do kreatywności, otwartość na publiczną krytykę, gotowość włączania do zespołu obserwujących. Czwartą grupą analizy elementów transformacyjnego przywództwa to jego indywidualne cechy takie jak efektywne słuchanie doradców, pełnienie roli mentora, okazywanie opiekuńczości wobec doradców. Styl przywództwa każdego z trzech prezydentów Stanów Zjednoczonych, a więc Billa Clintona, George’a Busha i Baraka Obamy, został w rozprawie zanalizowany z zastosowaniem jako narzędzia porządkowania każdego z wymienionych 12 kryteriów uporządkowanych w czterech wymienionych grupach. Takie ujęcie umożliwiło z jednej strony uchwycenie specyficznych cech przywództwa każdego z wymienionych prezydentów, a z drugiej strony ich porównywanie.

Analizy te umożliwiły uchwycenie nie znanych wcześniej w badaniach politologicznych, także tych światowych, specyficznych cech ośrodka decyzyjnego jakim była prezydentura każdego z wymienionych prezydentów Stanów Zjednoczonych. Udało się zidentyfikować specyfikę relacji między prezydentami i ich doradcami. Udało się także ustalić jak analizowani prezydenci byli postrzegani przez współpracowników w kontekście

wymienionych 12 kryteriów zaproponowanego przez Bernarda Bassa modelu transformacyjnego przywództwa.

Obok zastosowanych unikalnych i innowacyjnych w badaniach politologicznych podstaw teoretycznych, istotnym wyróżnikiem rekomendowanej rozprawy doktorskiej, jej wybitności stał się zgromadzony materiał empiryczny, będący podstawą przeprowadzonych analiz. Zgodnie z kumulatywnym charakterem badań naukowych wykorzystana została reprezentatywna, obszerna literatura światowa i polska dotycząca podjętego tematu. Nie ona jedynie decyduje o wyjątkowości i wybitności przeprowadzonych badań i rozprawy doktorskiej dr. Andrzeja Demczuka. Wyróżnikiem rekomendowanej rozprawy jest wykorzystanie olbrzymiego materiału empirycznego zgromadzonego w wyniku przeprowadzenia ponad 20 wywiadów ze współpracownikami, doradcami wymienionych prezydentów. Wykorzystane zostały także pamiętniki napisane przez prezydentów po zakończeniu kadencji, ich wywiady prasowe, wywiady prasowe doradców, współpracowników, członków rodzin przede wszystkim żon.

Przeprowadzenie ponad 20 wywiadów ze współpracownikami, doradcami każdego z prezydentów było możliwe dzięki uzyskaniu przez obecnego dr. Andrzeja Demczuka stypendium *Junior Research Scholarship Program* Fundacji Fulbrighta. Stypendium to – a uzyskało je 20 doktorantów z całej Polski i z wszystkich dyscyplin naukowych – umożliwiło 6-miesięczny pobyt w *George Mason University, Schar School of Policy and Government* w Stanach Zjednoczonych. W czasie tego stypendium zostały przeprowadzone wywiady z tak wybitnymi doradcami i współpracownikami wymienionych trzech prezydentów jak sekretarz obrony Leon Panetta, sekretarz obrony Chuck Hagel, admirał James Winnefeld, zastępca dyrektora CIA Michael Morell, ambasador Daniel Fried, ambasador Michael McFaul, general Mike Hayden., prof. Jeremy Mayer, szef personelu Białego Domu Joshua Bolten, i inni. Potwierdzeniem wyjątkowej wartości poznawczej rekomendowanej rozprawy doktorskiej jest zainteresowanie wydawnictwa „Routledge” jej wydaniem. Rozprawa uzyskała pozytywne recenzje.

§ 3

Senat Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie stwierdza, że rozprawa doktorska dr. Andrzeja Demczuka jest pracą o wysokiej wartości naukowej i merytorycznej.

§ 4

Senat Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie upoważnia Rektora do złożenia wniosku do Prezesa Rady Ministrów o przyznanie nagrody, o której mowa w § 1.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Senatu UMCS
REKTOR

prof. dr hab. **Radosław Dobrowolski**